

Lefkoşa Kaza Mahkemesinde

Dava No: 5128/2016

Davacı: Aslı Gönenç, Aldora Derya Sitesi, Blok 18, Daire 3, Hamitköy

ile

Davalı: 1- Polis Genel Müdürlüğü vasıtasıyla KKTC Başsavcısı

2- KKTC Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı vasıtasıyla KKTC Başsavcısı

Arasında

Tarih: 07/03/2023

Saat: 14.00

Davacı h/d tarafından Av. Öncel Polili

Davalı h/d tarafından Savcı Gözdem Çeliker

KARAR

I. LAYİHALAR

Davacı Davalılar aleyhine ikame etmiş olduğu dava ile özetle; DAÜ Akademik personel sendikasında aktif olarak tanınmış bir öğretim görevlisi olduğunu ve bu davayı 19/07/2011 tarihinde ve/veya o tarihlerde Lefkoşa'da Bedreddin Demirel Caddesi üzerinde bulunan eski KTHY binası önünde toplantı ve gösteri hakkını kullanırken, Davalıların müstahdemleri tarafından yapılan haksız fiillerden zarar gören kişi sıfatı ile ikame ettiğini, Davalıların ise aynı tarih ve mahalde kendisini darp eden ve/veya fiziki şiddet uygulayan ve/veya döven ve/veya kötü muamele uygulayan ve kendisini maddi ve manevi zarara uğratan polis memurları ve/veya polis mensubu kimselerin işvereni olduklarını ve bu sıfatla dava edildiklerini iddia etti. Davacı yine devamla Davalı No.1'in yasa ile kurulmuş ve yine görev ve yetkileri yasa ile düzenlenmiş, ülke düzeyinde emniyet ve asayiş işlerini sağlama, kamu düzenini ve yurttaşların can, mal ve namusunu koruma yükümlülüğü olan ve işbu anayasal yükümlülüklerini Davalı No.2'ye bağlı olarak gerçekleştiren bir kamu kuruluşu olduğunu ve

1

dava konusu zamanda Davacının Davalı No.1'in müstahdemleri tarafından gerçekleştirilen haksız fiiller nedeni ile özel ve genel zarar ziyana uğramasına sebebiyet veren ve müstahdemlerine bu konuda yetki veren veya sonradan onaylayan kurum olduğunu bu sıfatla da dava edildiğini iddia etti. Davalı No.2'nin ise yine yasa ile kurulmuş ve görev ve yetkileri yasa ile düzenlenen, Davalı No.1'in ve/veya Polis Örgütünün işleyişini, çalışmasını, yönetimini, gözetimini, disiplinini ve denetimini yapmakla yetkili olan bir kamu kuruluşu olduğunu ve Davalı No.1'in ve/veya müstahdemlerinin dava ile ilgili zamanda Davacıya karşı işlemiş oldukları haksız fiiller neticesinde Davacının özel ve genel zarar ziyana uğramasına neden olan ve/veya işbu haksız fiillerin işlenmesine yetki veren ve/veya onaylayan ve/veya dava konusu zamanda yasal yükümlülüklerini yerine getirmeyen kamu kuruluşu olduğunu ve bu sıfatla dava edildiğini iddia etti. Davacı devamla, 19/07/2011 tarihinde ve/veya o tarihlerde Lefkoşa Bedrettin Demirel Caddesi üzerinde bulunan KTHY eski binası önünde, dönemin TC Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın KKTC'ye gelişi nedeni ile, KKTC'ye yönelik politikalarını protesto etmek amacıyla bir grup vatandaş ile anayasal hakkı olan toplantı ve gösteri hakkını barışçıl bir şekilde kullandığı bir sırada, Davalı No.1'in müstahdemlerinin haksız fiilleri ve/veya fiziksel saldırıları ve/veya ihmalkarlığı ve/veya dikkatsizliği sonucu ve/veya alması gereken önlemleri almaması sonucu ve/veya kanuni vecibeleri hilafına hareketleri ve/veya haksız fiilleri sonucu Davacının ciddi şekilde darp edildiğini ve/veya fiziksel saldırıya uğradığını ve/veya ağır bir şekilde yaralandığını ve/veya toplum nezdinde küçük düşürüldüğünü ve/veya gösteri yapma hakkı ve/veya düşünce açıklama özgürlüğü ve/veya kötü muamele görmeme hakkının ihlala edildiğini ve bu sebeple özel ve genel zarar ziyana uğradığını iddia etti. Davacı devamla Davalı No.1'in müstahdemlerinin yasalarda ve/veya mevzuatta ve/veya uygulamada ve/veya 51/1984 sayılı Polis Örgütü Yasasında belirtilmiş olan ve olay günü, Davalı No.1'in ve/veya yurttaşların can, mal ve namusunu korumak ve gözetmek hilafına hareketlerde bulunmasını ve yürürlükteki yasaları yansız ve eşitlik ilkelerine bağlı olarak yorumlayıp uygulamasını, Anayasa tarafından korunan toplantı ve gösteri hakkını kullanarak yürüyüş yapan Davacı ve/veya diğer vatandaşların üzerine saldırmalarını ve/veya zarar görmesini engelleyecek ve/veya yersiz ve/veya gereksiz müdahalelerden kaçınacak şekilde emirler vermediği ve/veya verebilecek kişileri görevlendirmede ve/veya bu yönde gerekli ve yeterli tedbirleri almaktan Davalı No.1'in imtina etmiş olması sebebi ile, Davacının

fiziki olarak yaralanmasına ve/veya toplum nezdinde küçük düşmesine, acı çekmesine ve tedirginlik halini ailece yaşamasına sebebiyet verdiğini iddia etti. Davacı yine Davalı No.1'in makul olarak önceden görebileceği eylem veya ihmallerden kaçınmak için makul dikkat ve özeni göstermemesi ve/veya makul ölçüde ihtiyatlı davranmaması ve/veya kanuni vecibelerini yerine getirmemesi ve/veya ihmal etmesi ve/veya yasa dışı emirlere uyması ve/veya yasa dışı emirler vermesi ve/veya yersiz gereksiz güç kullanımı için emir vermesi sebebi ile Davacı nezdindeki yaralanmalara sebebiyet verdiğini ve bu sebeple Davacının uğradığı genel ve özel zarar ziyandan sorumlu olduğunu iddia etti. Davacı devamlı, Davalı No.1'e bu konuda bir şikayette bulunmuş olmasına rağmen kimse hakkında disiplin dosyası veya ceza davası ikame edilmediğini iddia etti. Davacı yine Davalı No.2'nin de Davalı No.1 ve müstahdemlerinin görev ve yükümlülüklerine uymayarak ve/veya uymayı ihmal ederek Davacıya karşı işlemiş oldukları haksız fiillerin işlenmesine önceden yetki veren veya sonradan tasdik eden kamu kuruluşu olduğunu iddia etti. Davacı, Davalı No.1'in müstahdemlerinin kusur ve/veya kabahatleri ve/veya ihmalkarlığı ve/veya dikkatli olma sorumluluklarını ve görevlerini yerine getirmemeleri ve/veya kanuni vecibelerini yerine getirmemeleri sebebi ile genel ve özel zarar ziyana düşürüldüğünü iddia etti. Davacı devamlı layihasında, Davalı No.1 ve No.2'nin ve yine Davalı No. 1 müstahdemlerinin dikkatsizliğinin ve/veya ihmalkarlığının ve/veya kanuni vecibeleri hilafına hareket etmesinin genel olarak tafsilatına yer olup, işbu tafsilata karar aşamasında yeri geldikçe değinilecektir. Davacı layihasında tafsilatını verdiği işbu davranış ve/veya ihmaller neticesinde yaralandığını ve/veya kişisel ve ailevi huzurunun bozulduğunu ve/veya bedensel esenliğinin ve bütünlüğünü ve/veya şöhret ve saygınlığını kaybettiğini, iş ortamındaki huzurunun zedelendiğini, polise ve devlete olan güveninin sarsıldığını, toplum tarafından dışlandığını, küçük düşüğünü, sınırlarının yıprandığını, psikolojisinin bozulduğunu, uyku sorunları yaşadığını, kaygı sorunları yaşadığını, depresyona girdiğini ve bu durumdan dolayı gerek kendisinin gerekse ailesinin büyük acı ve ızdırap çektiğini, neşelerini ve hayata karşı bağlılıklarını kaybettiklerini iddia etti. Davacı yine Davalı No.1'in Davacıya karşı yapılan saldırılara ilişkin etkin bir soruşturma yapmayarak Davacının Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 3. Maddesi ve yine KKTC Anayasası 14. Maddesi tahtında korunan eziyet görmeme hakkını ihlal ettiğini iddia etti. Davacı ayrıca Davalıların dava konusu haksız fiilleri bilinçli ve kasıtlı bir şekilde gerçekleştirmiş olmaları ve yürürlükteki yasaları ihlal etmelerine

rağmen işbu haksız fiillerden dolayı herhangi bir cezai müeyyide almamış olmaları sebebi ile Davalılardan ağırlaştırıcı ve/veya cezai tazminat talep etmeye hakkı olduğunu ve talep ettiğini ileri sürdü. Davacı netice itibari ile layihasında serdettiği nedenler ışığında, müessir fiillere maruz kaldığı ve/veya ağır şekilde darp edildiği ve/veya fiziki şiddete uğradığı ve/veya dövüldüğüne dair ve fiziksel şiddete uğraması sebebi ile bedensel ve ruhsal acı ızdıraba uğradığına dair mahkeme deklarasyonu, yine düşünce ve ifade özgürlüğü Toplantı ve Gösteri Hakları ile Eziyet Görmeme haklarının ihlal edildiğine dair mahkeme deklarasyonu, Davalıların işlerini ve/veya görevlerini yaparken makul ölçüde ihtiyatlı bir kişinin göstereceği özen ve beceriyi göstermekte kusur ettiklerine dair tespit kararı, ağırlaştırılmış ve/veya cezai tazminat, genel ve/veya özel zarar ziyani, yasal faiz ve dava masraflarını talep etmiştir.

Davalılar ise dosyalamış oldukları Müdafaa Takriri ile, ilk olarak Davacının kimin tarafından veya Davalıların hangi müstahdemleri tarafından fiziksel şiddet veya saldırıya uğradığını layihasında belirtmemiş olması ve yine iddia etmiş olduğu yaralanma veya zararların tafsilatına layihasında yer vermemiş olması sebebi ile Davacının davasının esasa ilişkin olgulardan eksik olduğunu iddia ederek, davanın bidayetden reddini talep ettiler. Davalılar devamla işbu ön itirazlarına halel gelmeksizin, Davacıya karşı haksız fiilde bulunmadıklarını, bu konuda Davacının elinde herhangi bir veri olmadığını, böyle bir eylem varsa bile müstahdemlerinin haksız fiil teşkil tüm eylemlerinden şahsen sorumlu olmadıklarını ve hak ihlali teşkil edecek bir eyleme hiçbir zaman yetki vermediklerini veya sonradan kabul etmediklerini iddia ettiler. Davalılar devamla, Davalı No.1 ile No.2'nin arasında işçi-işveren veya vekil ajan ilişkisinin bulunmadığını, aralarında yetki veren ve onaylayan makam ilişkisi olmaması sebebi ile, Davalı No.1'in sorumluluğu tespit edilse dahi, Davalı No.2'nin işbu husustan sorumlu tutulamayacağını iddia ettiler. Davalılar yine devamla, Davacının da içerisinde bulunduğu grubun veya göstericilerin, yol içerisinde gösterilerine devam etmeleri nedeni ile, trafiğin durmak veya yolun kapatılmak zorunda kaldığı ve karşıt grubun varlığı ve mevcut göstericilere eylem yapılacağı bilgisinin alınması üzerine kamu düzeninin korunması ve kamu yararı nedeniyle devlet misafirlerine karşı olumsuz sözler içeren pankartın indirilmesi kararı alınmış ve bu yönde tedbirler alınmış olduğunu iddia ettiler. Yine Davalı No.1'in polis mensuplarına yasal yetki ve görev sınırları içerisinde talimat vermiş olduğunu ve yasal yetkilerini aşacak herhangi bir talimat

vermediğini ve bu bağlamda Davalıların makul dikkat ve özeni gösterdiklerini ve kanuni vecibelerini yasaya uygun olarak yerine getirdiklerini ve Davacıya karşı haksız fiil teşkil edecek herhangi bir eylemde bulunmadıklarını ileri sürdüler. Böyle bir eylem var ise, ancak müstahdemlerinin şahsen sorumlu tutulabileceğini iddia ettiler. Davalılar devamla, yapılan tahkikat neticesinde yetkisini aşarak, başka bir göstericiyi darp eden ilgili polis memuru aleyhine dava ikame edildiği ve mahkemenin bir karar verdiği, işbu karar ışığında ise tahkikatın yeniden yapılması gündeme gelmiş olup, tahkikatın halen devam ettiğini iddia ettiler. Davalı No.1, Talep Takrinin 9'uncu paragrafında Davalı No.1'in Müstahdemlerinin Dikkatsizliğinin ve/veya İhmalkarlığının ve/Veya Kanuni Vecibeleri hilafına hareket etmelerinin tafsilatını teker teker ve bir bütün olarak reddederek, Davacıya karşı haksız fiil teşkil edecek herhangi bir eylemde bulunmadıklarını, bu yönde bir talimat veya yetki vermediklerini, bu tür eylemleri sonradan onaylamadıklarını, bu sebeple Davacıya karşı işlenmiş herhangi bir haksız fiil varsa bile, bundan ancak müstahdemlerinin şahsen sorumlu tutulabileceğini, kendilerinin sorumlu tutulamayacağını iddia etti. Davalı No.1 devamla Talep Takririnin 9'uncu paragrafının sub (l) ve (s) paragraflarındaki iddialarının haksız fiil konusu olmadığını, kendi idari takdirini içermesi sebebi ile işbu konular ile ilgili ancak Yüksek İdare Mahkemesinde dava ikame edilebileceğini ileri sürdü. Davalı No.2 de, aynı şekilde, Talep Takrinin 10'uncu paragrafında Davalı No.2'nin Müstahdemlerinin Dikkatsizliğinin ve/veya İhmalkarlığının ve/Veya Kanuni Vecibeleri hilafına hareket etmelerinin tafsilatını teker teker ve bir bütün olarak reddederek, Davacıya karşı haksız fiil teşkil edecek herhangi bir eylemde bulunmadıklarını, bu yönde bir talimat veya yetki vermediklerini, bu tür eylemleri sonradan onaylamadıklarını ve keza Davalı No.1 ve No.2 arasında işçi-işveren veya vekil-asıl ilişkisi olmaması sebebi ile, herhangi bir eylemden sorumlu tutulamayacağını iddia etti. Davalı No.2 devamla Talep Takririnin 9'uncu paragrafının sub (d) ve (e) paragraflarındaki iddialar ile "ihmal" iddialarının haksız fiil konusu olmadığını işbu konular ile ilgili ancak, Yüksek İdare Mahkemesinde dava ikame edilebileceğini ileri sürdü. Davalılar devamla, Davacının manevi huzursuzluk veya korku yaşamadığını, küçük düşmediğini, bedensel acı ve ağrı çekmediğini yine kendi fiilleri ile Davacının iddiaları arasında illiyet bağı olmadığını ve sorumlu tutulamayacaklarını iddia ederek, Davacı bir zarar ziyana uğramış olsa bile bunu Davalılardan talep edemeyeceğini ileri sürdüler ve davanın reddini talep ettiler.

Davacı ise dosyalamış olduğu Müdafaaya Cevap Takririnde, Davalıların tüm iddialarını reddederek, kendi iddialarını yineledi. Davacı kendisini darp eden polis mensuplarını hatırlamaması nedeni ile layısında yer vermediğini ancak işbu hususun esasa ilişkin olmadığını, almış olduğu yararlanmalar ve uğramış olduğu zarar ziyanlara ilişkin ise layihasında yeterli tafsilatın bulunduğunu iddia etti. Davalı devamla, dava konusu tarih ve yerde, trafiğin durmadığını veya kapanmadığını, durmuş veya kapanmış olsa bile, Davalıların gösteri özgürlüğü çerçevesinde Davacıya müdahale haklarının bulunmadığını, dava konusu eylemlerin Davacı ve diğeri göstericileri darp etmek veya gösteri yapmalarını engellemek amacı ile yapıldığını, yine dava konusu tarih ve yerde karşıt grubun bulunmadığını, karşıt grup olsa dahi, Davalıların Davacıya ve bulunduğu gösteri grubuna müdahalelerinin yasal olmadığını, yine devlet misafirlerine karşı olumsuz sözler içeren pankart bulunmasının, Davalılara, gösteri ve ifade özgürlüğü çerçevesinde Davacı ve bulunduğu gösteri grubuna müdahale hakkı vermediğini iddia etti. Davacı devamla Talep Takririndeki iddialarını yineleyerek, Davalıların kendisine karşı işlenen haksız fiillere yetki ve onay veren veya sonradan onaylayan kişiler olması sebebi ile, Davacının uğramış olduğu zarar ziyanlardan sorumlu olduklarını iddia ederek, talep takriri gereğince hüküm talep etti.

DURUŞMANIN SAFAHATI

Tarafları uzlaşmaması sebebi ile duruşmaya gidilmiş ve taraflar iddialarını ispat maksadi ile toplam 7 adet tanık dinleterek 2 Adet emare sunmuşlardır. Sunulan emareler ve dinlenen tanıkların listesi aşağıdaki gibidir;

Emareler:

Emare 1: Mustafa Erkan tarafından çekilmiş dava konusu güne ait 3 adet fotoğraf

Emare 2: Hastane Kayıt Defterinin bir sureti

Tanıklar:

A. Davacı Tanıkları;

1. Mustafa Erkan
2. Aslı Gönenc
3. Hasan Güneşier
4. Gülsün Akansoy Üstünel
5. Duygu Karakulak Takvim

B. Davalı Tanıkları

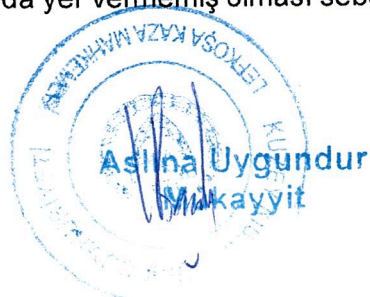
1. Ali Adalier
2. Osman Ülman

Yine taraflar duruşmaya geçmeden önce yalnızca 19/7/2011 tarihinde Lefkoşa'da Bedreddin Demirel Caddesi üzerinde bir grup vatandaş tarafından eylem yapıldığını ihtilafsız olarak kaydetmiş olup, davanın esasını incelemeye geçmeden önce, işbu husus hakkında bulguda bulunurum.

Yukarıda özetlemiş olduğum layihalardan da anlaşılacağı gibi, taraflar arasındaki ihtilaflar aşağıdaki şekilde özetlenebilir;

1. Davacının Davalıların müstahdemleri tarafından eylemli saldırıya uğrayıp uğramadığı;
2. Eğer uğramış ise, işbu saldırı nedeni ile maddi veya manevi herhangi bir zararının oluşup oluşmadığı;
3. Eğer oluşmuş ise, işbu zararlardan Davalıların sorumlu tutulup tutulamayacağı
4. Davacının işbu iddia edilen müdahaleler neticesinde Anayasal bir hakkı olan Toplantı ve Gösteri Hakkının ihlal edilip edilmediği
5. Davacının işbu iddia edilen müdahaleler neticesinde ve polis tarafından etkin bir soruşturma yapılmayarak Anayasal bir hakkı olan Eziyet Görmeme Hakkının ihlal edilip edilmediği şeklinde özetlenebilir.

Yukarıda 5 başlık altına toplamış olduğum taraflar arasındaki ihtilaflara ek olarak, Davalılar, Davacının kimin tarafından veya Davalıların hangi müstahdemleri tarafından fiziksel şiddete veya saldırıya uğradığını layihasında belirtmemiş olması ve yine iddia etmiş olduğu yaralanma veya zararların tafsilatına layihasında yer vermemiş olması sebebi ile Davacının

davasının esasa ilişkin olgulardan eksik olduğunu iddia ederek, davanın bidayetten reddini talep ettiler. Davanın esasına yönelik bir incelemeye geçmeden önce, Davalıların bu yöndeki ön itirazlarını öncelikle incelemeyi uygun ve adil bulurum.

Esasa İlişkin Olgulara Yönelik İnceleme

Birçok içtihat kararımızda da belirtildiği gibi, dava veya müdafaa sebebinin tam olarak ortaya koyan tüm olgular, esasa ilişkin olgu olarak kabul edilmektedir. Dava layihasında esasa ilişkin olgunun belirtilmemesi veya eksik belirtilmesi ilgili tavrı kusurlu kılmakla birlikte, eksik olan esasa ilişkin olgular ile ilgili şahadet verilmesini veya verilmiş olan bu yöndeki şahadetin mahkeme tarafından dikkate alınmasını engeller. (Bknz. Y/H 12/2014, D.16/2014, Y/H 21/2015, D.2/2019) Yukarıda özetine yer vermiş olduğum iddialardan da anlaşılabilir üzere, Davalılar, Davacının uğramış olduğunu iddia ettiği eylemlerinin kim veya kimler tarafından gerçekleştirildiğinin esasa ilişkin bir olgu olduğunu ve işbu hususun layihada belirtilmesi gerektiğini ileri sürmektedirler.

Bilindiği üzere, işverenin bir fiilin yapılmasına yetki vermesi, yapılan işi onaylaması, fiilin müstahdem tarafından istihdamı sırasında ve öngörülen mutlak görevlerin ifası sırasında yapılması halinde, işveren de müstahdemleri ile birlikte veya ayrı olarak işbu fiillerden sorumlu tutulabilir.

Yine Y/H 103/09 D.8/2013 sayılı kararda Yüksek Mahkememiz işçinin herhangi bir haksız fiili nedeni ile doğrudan işverene dava ikame edilmesinde ve uğranılan zararın doğrudan işverenden talep edilmesinde herhangi bir engel olmadığını, talep edilen zararın işverenin çalışanı tarafından, işveren tarafından verilen bir görevi ifa ederken gerçekleşmiş olduğunun ispat edilmesinin yeterli olacağı, işverenlerin müstahdemleri ile birlikte dava edilmelerine gerek olmadığı gibi, isimlerinin layihalarında belirtilmemesinin de layihanın esasa ilişkin olgulardan eksik olduğunu göstermediğini aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

Zarara sebebiyet veren fiiller, Davalının veya müstahdemlerinin veya ajanlarının dikkatsizliği veya ihmalkârlığı sonucu oluştuğu, Davacının tanıklarının şahadeti

ile ileri sürülmüştür(Mavi 10). İhmalkârlıkla ilgili iddialar konusunda, talep takririnin 4. paragrafında açıklayıcı tafsilat verilmiştir.

Davalının veya müstahdemlerinin veya ajanlarının ihmalkâr davrandıkları iddiası Davacı tarafından ispat edilmesi gereken bir husustur.

.....

Şahadete göre; kazı yapılacak olan yerlerin detaylı haritası Davalıya verilmiş olmasına rağmen, kazı çalışmaları sırasında, Davalının veya müstahdemlerinin veya ajanlarının ihmalkâr davranışı ile Davacıya ait yer altı elektrik kablolarına zarar verilmiştir.

Zararın oluşumu, Davalının işi nedeniyle, işi sırasında, Davalının kontrol ve denetim altında çalıştırdığı işçiler veya müstahdemleri veya ajanlarının ihmalleri sonucu oluşmuştur. Zarar Davalının müstahdemlerinin veya işçilerinin veya ajanlarının ihmalleri sonucunda oluştuğuna göre, Davalı bu ihmalden ve ihmal nedeniyle oluşan zarardan sorumlu tutulmalıdır.

Davalının kontrolünde, Davalının müstahdemleri veya işçileri veya ajanları tarafından yapılan bir ihmal nedeniyle bir zarar oluştuğuna göre, oluşan zarar nedeniyle, fiilen zarara sebebiyet veren kişi veya kişilerin davaya dahil edilmemesi veya taraf yapılmaması bir eksiklik olmadığı gibi, bu kişiler davaya dahil edilmeden de Davalı aleyhine dava ikame edilebilir ve hüküm alınabilir. Mevzuatımız gereği, bu konuda hukuken bir engel yoktur.

Yukarıda iktibas etmiş olduğum alıntıdan da anlaşılacağı gibi, huzurumdaki davada Davacının, Davalının müstahdemleri tarafından kasten veya ihmalkarlıkla eylemli saldırıya uğradığı ve işbu saldırı neticesinde zarara uğradığını ispat etmesi yeterli olup, kendisine eylemli saldırıda kişilerin davaya taraf edilmemiş veya layihasında isimleri ile birlikte belirtilmemiş olmasının esaslı bir eksiklik olmadığına bulguda bulunurum.

Yine Davacının layihasını incelediğimde, "*Davalı No. 1'in Müstahdemlerinin Dikkatsizliği ve/veya İhmalkarlığının ve/veya Kanuni Vecibeleri hilafına hareket etmesinin genel olarak tafsilati*" başlığı taşıyan Talep Takririnin 9'uncu paragrafının (a) sub-paragrafında eylemli saldırı olduğu iddia edilen davranışların tafsilatını aşağıdaki şekilde verdiğini gözlemlemekteyim;

... vücudunun muhtelif yerlerine yumruklama ve/veya saçlarını çekme ve/veya vurma ve/veya değme ve/veya kımıldatma sureti ile müstahdemleri aracılığı ile saldırıda bulundu.

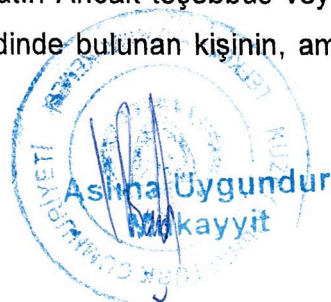
Yukarıda alıntısı yapılan paragraftan da anlaşılacağı gibi, Davacı layihasında Davalı No.1'in müstahdemleri tarafından vücudunun muhtelif yerlerine vurma veya değme sureti ile kendisine eylemli saldırıda bulduklarını iddia etmektedir. Davacı yine layihadaki işbu iddialar ile uyumlu bir şekilde, şahadetinde, vücudunun muhtelif yerlerine vurulduğunu ve bu surette yere düştüğünü iddia etmiştir. Bu bağlamda Davacının layihasında eylemli saldırı olduğunu iddia ettiği darp fillinin nasıl ve ne şekilde gerçekleştiğine yönelik yeterli tafsilatın bulunduğu ve işbu açıdan da esasa ilişkin olgulardan eksik olmadığına bulguda bulunurum.

Netice itibari ile, eylemli saldırı olduğu iddia edilen eylemlerin tafsilatına layihada yeterli bir şekilde yer verilmiş olması ve yine eylemli saldırı gerçekleştirdiği iddia edilen müstahdemlerin isimlerinin layihada belirtilmemiş olmasının esasa müteallik bir eksiklik olmadığına dair yukarıdaki bulgularım ışığında, Davalıların ön itirazlarını red ve iptal eder, davanın esasına yönelik incelememe aşağıdaki şekilde devam ederim.

1.Davacının Davalıların müstahdemleri tarafından Eylemli bir Saldırıya uğradığı iddiasının değerlendirilmesi;

Fasıl 148 Haksız Fiiller Yasasının 26. maddesi Eylemli Saldırı (Assault) fiilini aşağıdaki şekilde düzenlenmektedir;

(1). Eylemli saldırı, vurmak, dokunmak, itmek, kımıldatmak, hareket ettirmek suretiyle veya başka biçimde herhangi bir kişinin şahsına karşı, rızası olmaksızın, veya rızası hile yoluyla alınmışsa rızasıyla, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak kasten herhangi bir suretle zor kullanılmasını, veya herhangi bir fiil veya jestle başka birisinin şahsına bu biçimde zor kullanma teşebbüs veya tehdidinde bulunmasını anlatır. Ancak teşebbüs veya tehdit halinde zor kullanma teşebbüs veya tehdidinde bulunan kişinin, amacını o

sırada yerine getirmeye niyetli ve muktedir olduğuna dair, diğer kişide, makul sebeplere dayanan bir kanı uyanmasına sebebiyet vermesi gerekir.

(2). Bu madde amaçları bakımından "zor kullanma" deyimi, zarar verecek ölçüde kullanıldığında zarara sebebiyet veren ısı, ışık, elektrik gücü, gaz, koku veya herhangi başka bir madde veya şey kullanımını da kapsar."

Yine Y/H 140/14 D. 38/20 sayılı davada *Tumba v Loutsios* davasına atıfta bulunarak, Eylemli Saldırı aşağıdaki şekilde tanımlanmıştır;

Bu iktibasa göre, eylemli saldırı haksız fiilinin Fasil 148 Haksız Filler Yasası'nın 26. maddesindeki tanımı, bir kişiye kasti bir şekilde, onun izni olmaksızın, herhangi bir güç uygulamaktır. Niyet, güç uygulayan kişinin sadece o sonucu öngörebilmesini değil, o sonucun doğmasını istemesiyle oluşur. Bu açıdan eylemli saldırıdaki niyet, ihmalkârlıktan farklıdır. İhmalkârlıkta makul bir kişinin öngörebileceği ya da o sonucun doğmasını önleyebileceği veya kaçınabileceği bir durum vardır. Bu nedenle, ihmalkârlıkta istem dışı bir dikkatsizlik söz konusudur. Kişiye karşı eylemli saldırı davalarında niyeti kanıtlamanın gerekliliği *Fowler v Lanning (1959) 1 ALL ER, 290* ve *Letang v Cooper (1964) 2 All ER, 929* davalarında da belirtilmiştir.

.....

Yukarıda çok açık şekilde izah edildiği gibi bir kişinin, başka bir kişiye karşı kasten, onun rızası olmaksızın herhangi bir güç uygulaması eylemli saldırı haksız fiilinin oluşması için yeterlidir.

Güç kullananın niyeti belirlenirken kişinin sadece sonucu öngörebilmesine değil, o sonucun doğmasını isteyip istemediğine de bakmak gerekmektedir.

Clerk and Lindsell on Torts (Twelfth Edition) Bölüm II "Trespass To The Person" (kişinin vücut bütünlüğünün ihlali) başlığı altında ise Eylemli Saldırı ile ilgili aşağıdaki ifadeler yer almaktadır:

“Kinds of trespass. The security of a man’s person, which is the most elementary of civil rights, may be directly attacked by actual violence inflicted or menaced, or by a deprivation of liberty. There are accordingly three kinds of trespass to the person-battery, assault, and false imprisonment.”

[Tecavüz/ihlal (trespass) türleri. En temel insan haklarından olan bir kişinin vücut bütünlüğüne fiili şiddet uygulamak, fiili şiddet tehdidinde bulunmak veya özgürlükten yoksun bırakmak suretiyle doğrudan saldırıda bulunulabilir. Bu doğrultuda kişinin vücut bütünlüğünün ihlali şeklinde 3 tür tecavüz vardır- darp, eylemli saldırı ve haksız tutuklama.]

İşbu tanımlardan da anlaşılacağı gibi, darp, eylemli saldırı ve haksız tutuklama kişinin vücut bütünlüğünü ihlal eden haksız fiiller arasında kabul edilmektedir. Huzurumdaki davada taraflar arasındaki ihtilafın haksız tutuklamaya dayanmaması ve keza F. 148 Haksız Fiiller yasası tahtında işbu fiilin ayrı bir madde altında düzenlenmiş olması sebebi ile, işbu karar maksatları bakımından, yalnızca darp ve eylemli saldırı fiillerine ilişkin hukuki inceleme yapılacaktır.

Winfield and Jolowicz on Tort (*Twelfth Edition by W.V.H. Rogers*) isimli eserin 54. sayfasında eylemli saldırı ile darp fiili tanımlanarak aşağıdaki görüşlere yer verilmiştir:

Battery is the intentional and direct application of force to another person.

Assault is an act of the defendant which causes the plaintiff reasonable apprehension of the infliction of a battery on him by the defendant.

Darp (Battery) başka bir kişiye kasten ve direkt olarak güç kullanılmasını ifade eder. Eylemli Saldırı (Assault), Davacının Davalı tarafından darp edileceğine dair makul bir beklenti içerisinde girmesine sebep olan davranıştır.

Yine aynı eserde darp ve eylemli saldırı fiili arasındaki farkın daha iyi anlaşılabilmesi için aşağıdaki örneklere yer verilmiştir;

In popular language the World "assault" is used to describe either or both of these torts, but in this chapter it will be used in its strict sense. So, to throw water at a person is an assault but if any drops fall upon him it is battery; riding a horse at a person is an assault but riding it against him is a battery. Pulling away a chair, as a practical joke, from one who is about to sit on it is probably an assault until he reaches the floor, for while he is falling he reasonably expects that the withdrawal of the chair will result in harm to him. When he comes in contact with the floor, it is a battery.

[Popüler lisanda eylemli saldırı darp fiilini de kapsacak şekilde kullanılmakla birlikte, bu bölümde daha sınırlı anlamda kullanılacaktır. Yani bir kişinin üzerine su atmak eylemli saldırı olarak kabul edilmekle birlikte, işbu kişinin üzerine suyun sıçraması darp olarak kabul edilmektedir. bir kişinin oturacağı sandalyeyi arkasından çekmek o yer düşene kadar eylemli saldırı olarak kabul edilmekle birlikte, yer düştükten sonra darp olarak kabul edilmesinin sebebi sandalyenin arkasından çekilmesinin o kişiye zarar vereceğinin düşünülmesidir.]

Eylemli Saldırı (Assault) ve Darp (Battery) Fiillerinin farkını ortaya koyduktan sonra, huzurumdaki davada iddia edilen fiillerin hangi kategoriye girdiğinin tespiti gerekmektedir. Bu bağlamda Davacının layihasını incelediğimde, Tafsilatlı Talep Takririnin özellikle 9'uncu paragrafının (a) sub-paragrafında "... aşırı şiddet içeren vücudunun muhtelif yerlerini yumruklama ve/veya saçını çekme ve/veya vurma ve/veya değme ve/veya kımıldatma sureti ile müstahdemleri aracılığı ile saldırıda bulundu" şeklinde iddialarının bulunduğunu gözlemlemekteyim. Bu bağlamda yukarıda iktibas ettiğim eserlerdeki tanımlardan da anlaşılabilir gibi Davacının layihasında, Davalı No.1'in müstahdemleri tarafından kendisine darp (battery) anlamında haksız eylemler uygulandığını iddia ettiği hususunda bulguda bulunurum.

İşbu bulgumdan sonra, Darp (battery) fiilinin unsurlarını incelemeye aşağıdaki şekilde devam ederim. **Winfield and Jolowicz on Tort, Twelfth Edition by W.V.H. Rogers, syf 59** isimli eserde darp (battery) fiili açıklanırken kullanılan "güç" kelimesinin tanımı aşağıdaki yapılmıştır;

Meaning of force

Any physical contact with the body of the plaintiff is sufficient to amount to "force": there is a battery when the defendant shoots the plaintiff from a distance just as much as when he strikes him with his fist.

.....

If there is "force" in the technical sense, no physical hurt is necessary, for all forms of trespass are actionable *per se*."

[Davacının vücuduna herhangi bir fiziki temas "güç" kullanıldığının göstergesi için yeterlidir.

Dava edilebili tecavüz davalarında teknik olarak güç kullanılmışsa, fiziki yaralanma gerekli değildir.]

Yine **Clerk & Lindsell on Tort 12th edition** paragraf 543'de Darp (Battery) haksız fiilinin tanımı yapılırken "An act does not amount to a battery, unless it be done either intentionally or negligently" ifadeleri kullanarak herhangi bir fiilin, haksız fiiller yasası kapsamında darp olarak kabul edilebilmesi için kasten veya ihmalkarlıkla gerçekleşmiş olması gerektiği belirtilmiştir.

Yine aynı eserin 544'üncü paragrafında ise, kasten yapılan darp fiilinden söz edebilmek için düşmanca bir maksatla hareket edilmesinin gerekli olduğu aşağıdaki şekilde ifade edilmiştir;

"With regard to those cases where the act is done on purpose, it is frequently said that in order to constitute a battery, there must be a hostile intent.

Yine **Cole v Turner (1704) 6 Mod. 149** davasında **Holt C.J.** hostile intent (düşmanca davranış) örnek verilirken "the least touching of another in anger is battery" ifadeleri kullanılarak, sinirli bir şekilde bir kişiye dokunmanın bile darp olarak kabul edilebileceği belirtilmiştir.

Yukarıda özetlemiş olduğum hukuki durum ışığında, Davacının, öncelikle, polis memurları tarafından kasten veya ihmalkarlıkla gerçekleştirilen bir darp fiiline maruz

kaldığını ispat etmesi gerekmektedir. Davacının işbu hususları ispat etmesi halinde, Davalıların tazminat yükümlülüğünden kurtulabilmesi için, işbu eylemi gerçekleştirirken, **Haksız Fiiller yasası md. 27** tahtında özel savunma sebeplerinden herhangi birinin bulunduğunu ispat etmesi gerekmektedir.

Tarafların işbu iddialarını incelemeye geçmeden önce, hukuk davalarındaki ispat külfetine de kısaca değinmeyi uygun ve adil bulurum. Bu bağlamda yerleşmiş birçok ictihat kararımızda da belirtildiği gibi, hukuk davalarında ispat külfeti derecesi, ihtimaller dengesi prensibine göre belirlenmektedir. İhtimaller dengesi standardı her davanın olgularına göre değişebilmekle birlikte, genel olarak davanın dinlenilmesi aşamasında ispatlanan gerçekler, hangi tarafın iddiasının doğru olma ihtimalini ortaya koyarsa, o tarafın iddialarını ispat ettiği şeklinde yorumlanmaktadır. (*Bknz Y/H 91/18 D. 33/10, Y/H 111/12 D. 7/16, Y/H 34/15 D. 47/16*)

Yukarıda özetlemiş olduğum iddialardan da anlaşılacağı üzere, tarafların layihaları, birbirine tamamen zıt iddialar içermektedir. Bu sebeple duruşma aşamasında sunulan şahadetin detaylı bir şekilde incelenmesi gerekmekte olup, yine işbu incelemenin daha anlaşılır olması amacı ile, Davacının iddia etmiş olduğu darp fiillerinin nasıl gerçekleştiğine yönelik vermiş olduğu şahadeti kararıma iktibas etmeyi uygun ve adil bulurum.

C. Gerçekten ne olduğunu anlamadım. Karşı tarafta yolun karşı tarafında polislerin sıralı olarak durduğunu gördüm. Onlar da sonuç olarak eyleme orda bir eylem yapıyor ve polisin orda görev alması gerekir. Bu konuda herhangi bir şaşkınlığım olmadı. Aniden üzerimize yürümeye başladılar bir gurup halinde. Hala idrak edemedim ta ki darbe alana kadar. Öleceyim zannettim. Hayatımın en korkunç anıydı diyebilirim. Her tarafıma acı hissetmedim. Fiziksel acı hissetmedim. Çünkü o kadar korkmuştum ki o fiziksel acıyı hissedecek şeyim yoktu. Her tarafıma vuruluyordu. En sonunda yere düştüm. Ayağımda terlikler vardı onlar çıktı. Yerde sürüklendim bir ara bu kalabalığın ortasında kurtulmaya çalıştım. Sonra Sendika'dan bazı arkadaşlar beni kenara çektiler su falan verdiler kurtuldum bu kadar.

S. Şunu sorayım size. Polis müdahale etmeden önce herhangi bir duyuru yaptı mı size?

C. Hayır.

S. Bir uyarı?

C. Hayır.

S. İstediyi bir şey oldu mu bir pankartın indirilmesi falan ?

C. Hayır.

S. Peki trafiği aksatma gibi bir durumunuz var mıydı?

C. Önceden de belirttiğim gibi yolun kenarında duruyorduk ve hala yolun kenarında yani kaldırım çizgisi deyecek yerin sınırında duruyorduk.

S. Size deseler çekilin burdan çekilir miydiniz?

C. Evet.

S. Tamam. Bir karşıt gurup falan gördünüz mü?

C. Karşıt gurup ?

S. Yani sizin düşüncenizde olmayan başka insanların saldırı hazırlığı falan gibi bir şey hissettiniz mi?

C. Hayır.

.....

S. Peki siz herhangi bir direniş gösterdiniz mi?

C. Göstermedim, gösteremedim ben sadece ordan kurtulmaya çalışırdım. Ayrıca şunu da belirtmek istiyorum. Önde kadınlar duruyordu gelen polisler erkekti. Kadın erkek eşitliğine inanan bir insanım. Fakat kadının fiziksel olarak erkekten güçsüz olduğu bu kesin bir şeydir. Ona karşı çıkamaz ve karşılarında kadınlar vardı. Ve o şekilde saldırdılar.

S. Bu aldığınız darbelerden sonra ne yaptınız?

C. Ambulansa konulduk birkaç arkadaşımınla birlikte.

Yine Davacı istintak aşamasında işbu eylemli saldırı ile ilgili kendisine sorulan sorulara aşağıdaki şekilde yanıt vermiştir;

S. Ben size iddia eder ve derim ki bu kadar çok kameraman basın mensubu fotoğraf çeken insanlar varken siz de madem hem de en öndeydiniz ve bunu siz kendiniz söylüyorsunuz eğer gerçekten bir müdahaleye uğramış olsaydınız bunu bize açıkça gösterecek bir görüntü olurdu elinizde?

C. Ben de şunu söylemek istiyorum. Müdahaleye uğrayan insan o anda o saldırı, zaten o saldırı basın mensupları tarafından da beklenmiyordu ki hazır olup da çekmeye çalışsınlar. Yani bu aniden gerçekleşen bir saldırıydı. Onlar da hazırlıksız yakalandı açıkçası. Ve müdahale olduğu an da ben en öndeyim evet müdahale oldu gerilere gittim. Yani sonuç olarak o anda bunun görüntülenememesi doğal bir olaydır bence.

S. Ben size iddia eder ve derim ki burdaki polisin davranışı bir müdahale bir darp niyetli değil zaten kişileri yolun kenarına çekip yolu açmak amaçlıydı?

C. Hayır aksini iddia ediyorum. Kesinlikle darptı ben saldırıya uğradım bana vuruldu ben bunun nasıl böyle bir şeyi uydurmuş olabilirim bunu yaşamadıysam.

S. Peki sizin anlattıklarınıza göre?

C. Evet.

S. Bir arbede var dediniz çok kalabalıktı dediniz yere düştüm dediniz?

C. Evet.

S. Kaçmaya çalıştım dediniz sizin söylediklerinizi söylüyorum burda genel olarak. O esnada nasıl yere düştüğünüzü? Kimin tarafından yere düşürüldüğünüzü ya da sizin iddialarınıza göre ne hatırlarsınız?

C. Baştan ne olduğunu hatırlıyorum. Baştan o polislerin gelip vurduğunu hatırlıyorum.

S. Hı hı.

C. Ve sonrasında içeriye girdiğimi ve o vuruşmanın devam ettiğini ve ben yere düştüğümü hatırlıyorum bu kadar.

...
S. Yere düştükten sonra da bir şeyler daha olmuştur ya da arbede olmuştur orda bununla da siz yere düştükten sonra da kimin ne yaptığını görebilme imkanına sahip miydiniz?

C. Yere düştükten sonra görmedim yere düşmeden önce olanları gördüm. Yere düştükten sonra sadece ordan kurtulmaya çalışıyordum.

S. Yani eğer biri size sizin iddia ettiğiniz gibi vurduysa ya da artık nasıl bir şiddete mağruz kaldıysanız bunun kimin tarafından yapıldığını görmediniz aslında?

C. En başta gördüm.

S. Yere düştükten sonra gördünüz mü?

C. Yere düştükten sonra görmedim. Çünkü yerdeydim.

S. Tamam ben size iddia eder ve derim ki iddia ettiğiniz gibi arbede olayı yaşandıysa da bunun suçlusu herhangi bir polis memuru değildir. Çünkü orda zaten bir sürü kalabalık vardı ve kimin ne yaptığını görebilecek durumda değildiniz yeni düşmüş olduğunuz için?

C. Orda düzenli duran bir kalabalık vardı. Orda dağınık bir arbede dağınık bir provake edici bir çağrı ve saire öyle bir durum söz konusu değildi.

S. Sizin anlattığınız dakikadan itibaren sordum yalnız size öncesini sormadım zaten?

C. Tamam tamam. Durduğumuz anı söylüyorum. Düzenli olarak sıra halinde duran bir kalabalık düşünün sessizce duruyoruz hiçbir arbede yok hiçbir hareket yok karşı taraftan polis geliyor ve polis vurmaya başlıyor bu. Olan olay bu.

....
S. Ben size iddia eder ve derim ki Polis Genel Müdürlüğü polis mensuplarına hiçbir zaman sizin iddia ettiğiniz gibi yetkilerini aşacak herhangi bir müdahalede bulunması için talimat da vermedi sonrasından bu olaya herhangi bir onay da vermedi?

C. Ben de iddia ediyorum ki kendi yaşadıklarımın polis bana şiddet uyguladı. Ben en önde dururken o polisler yürüyüp gelip saldırdı, vurdu bu kadar.

S. Ben size iddia eder ve derim ki sizin söylediğinizin bir an için gerçek olduğunu düşüneceksek bile bir polis tarafından yere düşürüldüğünüzü iddia edersiniz. Yere düştükten sonra ne olduğunu zaten bilmezsiniz bilebilecek durumda da değildiniz. Dolayısıyla bunun tüm mükellefiyetini polise yüklemenin doğru olmadığını iddia ederim ben size bu mümkün olamaz diye iddia ederim?

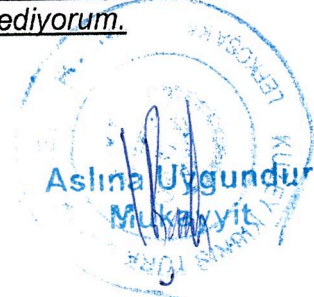
C. Siz sürekli yere düştüğüm andan bahsediyorsunuz. Fakat yere düşme öncesini ben size anlatmaya çalışıyorum. Yere düştükten sonrasından bahsetmiyorum. Yere düşmeden önce mağruz kaldığım şiddeti söylüyorum.

....
S. Dolayısıyla benim size iddiam şudur ki size vuran gerçekten bir polis olsaydı eğer bunu bilip görecek durumda olurdunuz ve diğer eylemci arkadaşlarınızın yaptığı gibi de polise gidip şikayette bulunurken size vuranın kim olduğunu söyleyebilecek durumda olurdunuz?

C. Ben bana vuranın kim olduğunu söyleyemedim. Çünkü bir adamdı bana vuran. Tanıdığım biri değildi nasıl söyleyebilirdim ki?

...

C. Pardon bir adam derken adamlar insanlardan bahsediyorum bir gurup adamdan bahsediyorum. Onların birlikte saldırısından bahsediyorum.

S. Tamam siz....

C. Hangisinin saldırdığı ve saire ben o panik anında o şok anında bunu nasıl hatırlayabilirim?

S. Çünkü size vuran bir polis değildi siz bir arbeye olduysa gerçekten yere düştüyseniz ordaki hengameden yere düşmüşsünüzdür o yüzden?

C. Bakın ben en öndeydim eğer orda bir arbeye olsa polis geldi ben en öndeyim polisin önce beni geçmesi gerekir anlatabiliyor muyum? Beni ezip geçmesi gerekir ki arkada bir arbeye olabilsin. Nasıl?

Yukarıda iktibas etmiş olduğum şahadetten de anlaşılacağı üzere, Davacı, diğer kadın eylemciler ile birlikte kaldırım hizasında en ön sırada durduğunu, bu sırada polislerin de yolun karşısında dizildiklerini, onlara doğru yürümeye başladıklarını ve karşı karşıya kaldıklarında, pankartı alabilmek için kendilerine vurmaya ve kendilerini ezip pankarta ulaşmaya çalıştıklarını iddia etmiştir.

Davalı tanığı Ahmet Adalier ise şahadetine, ilgili dönemde TC Başbakanı olan Recep Tayyip Erdoğan'ın ülkemize ziyareti sebebi ile, protestolarda oluşacak çatışmaları önlemek amacı ile destek ekip olarak görevlendirildiklerini, yine ilgili günde PGM 1. Müdür Yardımcısı olan Pervin Gürler'den KTHY önünde bir grup eylemcinin toplandığını ve asmış olduğu pankartı indirmediklerini, işbu pankartın indirilmesi konusunda orada bulunan polis ekipleri ile birlikte hareket etmesi konusunda talimat aldığını belirtti. Yine devamla şahadetine, ekibi ile birlikte oraya gittiğini, oraya gitmesi ile birlikte, eylemciler içerisindeki kadınların en öne geçerek kolkola girdiklerini belirtti. İlgili tanık devamla, arbedenin başlama anına yönelik ise aşağıdaki şekilde şahadet vermiştir;

Resmi ekiplerin yanına gittiğim zaman arkadaşlar ordaki ekip amirlerini topladım. Kendilerinden durumla ilgili bilgi aldım. Daha önce söyledikleri fakat indirilmediğini bana iletiler. Bilahare kendilerine Pervin hanımdan aldığımız talimatı ilettim Polis Genel Müdürü 1.'inci Yardımcısının söz konusu pankartın indirilmesi hususunda talimat verdiğini hareket edeceğimizi ve afişi indireceğimizi. Ancak olayların büyümemesi ve herhangi bir olay çıkmaması adına kendimce bir taktik belirledim ve başka bir yanıma gelecek olan başka bir sivil ekibin sorumlusunu arayıp yanıma gelmeden pankart çünkü asılıydı ve biraz protestocu gurubun arkasındaydı. Onlara dedim ki siz benim yanıma gelmeyin arkadan söz konusu afişi indirin. Ancak bunu sağlayabilmem için benim gurubun dikkatini kendimizin üzerine çekmemiz lazımdı. Bunu kibar bir dille açıkladım. Dedim ki biz guruba doğru yöneleceğiz. Guruba yaklaştığınız zaman gurup bizi engellemeye çalıştığı zaman çok fazla ısrarcı olmayın. Zaten ben pankartın indirilmesi için başka bir ekibi görevlendirdim. Bunun üzerine guruba doğru harekete geçtiğimiz

zaman gurup içerisinde polis mensuplarının bizlere karşı bir takım materyaller su şişeleri değnekler atıldı. Ve şu an Mahkemenin huzurunda olan olaylar yaşandı.

....

S. Verilen talimat olarak ne idi? Yani başka pankartlarla ilgili de bir talimat verildi mi?

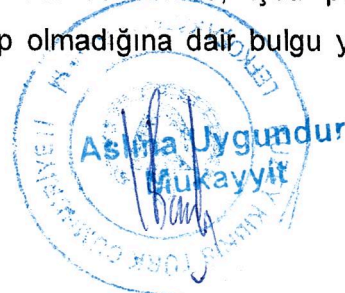
C. Yok sadece bu pankartla ilgilidir talimat.

S. Dolayısıyla aslında amaç sadece o pankartı indirmektir başka bir pankartla veya başka bir herhangi bir şeye müdahale edilmemesi değil mi?

C. Hayır biz yani guruba eylem yapma özgürlüğüne yönelik bir harekette bulunmadık. Biz söz konusu pankartı indirmek için hareket ettik. Ancak engellendi.

Yukarıda iktibas etmiş olduğum şahadetlerden de anlaşılacağı üzere, Davalı Tanığı Ahmet Adalier'in şahadeti ile Davacının şahadeti bir yere kadar örtüşmektedir. Şöyle ki; Davalı Tanığı Ahmet Adalier'in ekibinin olay yerine geldiği anda kadın eylemcilerin en öne geçerek kolkola girdikleri ve yine polis ekiplerinin bir sıra oluşturarak yolun karşısından eylemcilere doğru yürümeye başladıkları hem Davacı hem de Davalı Tanığı Ahmet Adalier tarafından ifade edilmekte olup, öncelikle işbu hususlara ilişkin bulguda bulunurum. Yine olay günü polisler ve eylemciler arasında bir arbede çıktığı da her iki tanığın şahadetinde rahatlıkla istihraç edilmekte olup, işbu husus hakkında da bulguda bulunurum. Yine huzurumdaki şahadetten dava konusu olayın 19/7/2011 tarihinde, ilgili zamanda, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı olan Recep Tayyip Erdoğan'ın ülkemize resmi ziyarette bulunduğu bir sırada, Davacının da içerisinde bulunduğu eylemcilerin protesto amacı ile, KTHY önünde toplandığı esnada gerçekleştiği açıktır ve bu hususta da bulguda bulunurum. Yukarıdaki bulgularım ışığında, ilgili günde çıkan arbedede Polis Ekiplerinin Davacıya karşı herhangi bir güç uygulayıp uygulamadıklarının ve eğer uygulamış iseler, işbu gücün Haksız Fiiller Yasası md.26 Tahtında tanımlanan eylemli saldırının bir şekli olarak kabul edilen darp fiili olarak nitelendirilip, nitelendirilemeyeceğinin değerlendirilmesi gerekmektedir.

Bu bağlamda huzurumdaki şahadeti değerlendirdiğimde, yukarıda polis ile eylemciler arasında yaşandığına dair bulguda bulunduğum arbedenin, işbu eylem sırasında asılı olan bir pankartın indirilmesi amacı ile çıkmış olduğu da rahatlıkla istihraç edilmekte olup, işbu husus hakkında da bulguda bulunurum. Ancak pankartın içeriğinin ne olduğu hakkında huzurumda herhangi bir şahadet olmaması sebebi ile, işbu pankartın indirilmesinin ifade özgürlüğü hakkının bir ihlali olup olmadığına dair bulgu yapmam

imkansızdır. Davalı tanığı olan Ahmet Adalier şahadetinde pankartın indirilmesi için yapmış olduğu planı aşağıdaki şekilde açıklamaktadır;

.. Ancak olayların büyümemesi ve herhangi bir olay çıkmaması adına kendimce bir taktik belirledim ve başka bir yanıma gelecek olan başka bir sivil ekibin sorumlusunu arayıp yanıma gelmeden pankart çünkü asılıydı ve biraz protestocu gurubun arkasındaydı. Onlara dedim ki siz benim yanıma gelmeyin arkadan söz konusu afişi indirin. Ancak bunu sağlayabilmem için benim gurubun dikkatini kendimizin üzerine çekmemiz lazımdı. Bunu kibar bir dille açıkladım. Dedim ki biz guruba doğru yöneleceğiz. Guruba yaklaştığınız zaman gurup bizi engellemeye çalıştığı zaman çok fazla ısrarcı olmayın. Zaten ben pankartın indirilmesi için başka bir ekibi görevlendirdim. Bunun üzerine guruba doğru harekete geçtiğimiz zaman gurup içerisinde polis mensuplarının bizlere karşı bir takım materyaller su şişeleri değnekler atıldı. Ve şu an Mahkemenin huzurunda olan olaylar yaşandı.

Yine Davacı ise olayların karşı yoldan üzerlerine doğru yürüyen polis ekiplerinin, kendilerine saldırması ile başladığını ifade etmiştir. Davacının şahadetini teyit eder şekilde, ilgili günde orada bulunan Hasan Güneşlier de kendilerinin KTHY binası önünde durdukları bir sırada 2 3 büyük otobüsün geldiğini, içlerinden polislerin indiğini ve üzerlerine doğru yürümeye başladıklarını ifade etmiştir. Yine ilgili tanık istintak aşamasında kendisine sorulan sorulara ise aşağıdaki şekilde yanıt vermiştir;

S. Sizin gördüğünüz biri Aslı hanımı darp ettiği ya da haksız fiile uğrattığı?

C. Üzerimize zaten polis geldi başka biri gelmedi sayın Savcı hanım. Yani bunu da söyleyeceğim.

S. Sizin iddianıza göre orda bir arbede oldu?

C. Onlar bize vurdu arbede olmadı biz polis mukavemet etmedik.

S. Hı hı.

C. Yasal bir pankart vardı kaldırımı işgal yani yolu işgal etmemiştik üzerimize gelindi orda bir arbede olundu orda işte bu Aslı hanımın da dahil olduğu benim de dahil olduğum bir gurup dayak yedi.

Ahmet Adalier, olayların, eylemciler tarafından üzerlerine su şişesi ve değnek gibi bir takım materyallerin atılması sebebi ile başladığını belirtmesine rağmen, işbu husus, ilgili günde orada bulunan başka herhangi bir tanık tarafından teyit edilmemiş olup, yine işbu iddia Davacı tanıklarına da yöneltilmemiştir. Bu bağlamda huzurumdaki şahadeti bir bütün olarak değerlendirdiğimde, olayların, polis ekiplerinin yolun karşısından eylemcilere doğru yürümeye başlaması ile başladığı hususunda bulguda bulunurum.

Yine huzurumdaki şahadetten, eylemcilere doğru yürüyen işbu ekibin amacının, yalnızca, eylemcilerin dikkatlerini üzerine çekmek ve bu surette arkadan gelen başka bir ekip tarafından pankartın indirilmesine olanak sağlamak olduğu hususunda bulguda bulunurum.

Bu bağlamda Davacının şahadetini değerlendirdiğimde, polislerin kendi üzerlerine yürüdüğü sırada kaldırım hizasında, trafiği engellemeyecek şekilde kol kola durduklarını aşağıdaki şekilde ifade ettiğini gözlemlemekteyim.

S. Peki trafiği aksatma gibi bir durumunuz var mıydı?

C. Önceden de belirttiğim gibi yolun kenarında duruyorduk ve hala yolun kenarında yani kaldırım çizgisi deyecek yerin sınırında duruyorduk.

S. Size deseler çekilin burdan çekilir miydiniz?

C. Evet.

Yine istintak aşamasında yolun içerisine doğru yürüdüklerine yönelik iddiaya ise aşağıdaki şekilde yanıt vermiştir;

S. Ben size iddia eder ve derim ki bunun sebebi zaten yola indiydim bize polislerin müdahale edeceğini tahmin ederdiniz zaten?

C. Yola inmedik yolun kenarında duruyorduk hiçbir şekilde yolu kapatmadık. Kaldırım hizasında duruyorduk gazetecilerin bunu çekip çekmemeleri veya ne zaman çektikleri ile ilgili ben yorum yapamam bunu bilemem.

S. Ben size iddia eder ve derim ki orda kamu düzeninin korunması amacıyla polis mecburdu göstericilerin daha arkaya gitmesi için onlarla bir araya gelsin?

C. Biz önde deıldik arkadaydık. Biz yolu kapatmadık dediğim gibi geçen arabalar vardı. Trafik akışında devam ediyordu ve ben bunu kendi gözümle gözlemledim yolun içerisi boştu biz yolun kenarındaydık karşı tarafta polisler duruyordu. Ortadaki betonu geçip daha sonra yolu geçip bizim yanımıza gelip bize saldırdılar.

Yukarıda özetine yer vermiş olduğum huzurumdaki şahadetlerden de anlaşılacağı üzere, Davacı kaldırımın önünde durduğunu ve işbu sırada trafik akışının devam ettiğini ve polisler kendisine saldırana kadar da trafik akışının devam ettiği hususunda şahadet vermiş ve işbu şahadetinde sarsılmamıştır. Yine işbu şahadet Hasan Güneşler tarafından da teyit edilmiştir. Davalı tanığı Ahmet Adalier ise yolun içerisinde eylemci olup olmadığı hakkında kendisine yöneltilen bir soruya "Yani tabi uzun yıllar geçti ama hatırladığım kadarıyla bir kısım gösterici kaldırımda bir kısım gösterici de yolun içerisinde

vardı.” şeklinde yanıt verdiğini gözlemlemekteyim. Yine istintak aşamasında işbu hususu tam olarak hatırlayamadığını ama Yüksek Mahkemenin bu yönde bir bulgusu ve kararı olduğunu ifade etmiştir. Davacının ise istintak aşamasında kendisine yöneltilen benzer soruya aşağıdaki şekilde yanıt verdiğini gözlemlemekteyim;

S. Tabirlere de emsal karar var Ali'ye de emsal karar var yani bilginizdeyse eğer demek ki en son çıkan Yüksek Mahkeme kararını da bilirsiniz ki yani davacı söylediği için efendim söylüyorum bunları en son çıkan Yüksek Mahkeme kararında da Yüksek Mahkeme bulguda bulundu ve dedi ki göstericiler yola müdahale ettiği ve polis mecbur kaldı kamu düzenini korumak için ve yolu açmak için müdahale etti dedi Yüksek Mahkeme?

C. Evet ben de şunu söylemek istiyorum. Yüksek Mahkemenin bu kararı bizim durduğumuz saatle ilgili değildir arbede sonrası karşı tarafta yine ikinci bir benim görmediğim fakat daha sonra görüntülerden gördüğüm ikinci bir kaos yaşanmıştır yolun diğer tarafında bu karar o konuyla ilgilidir. Bizim duruşumuzla ilgili değildir.

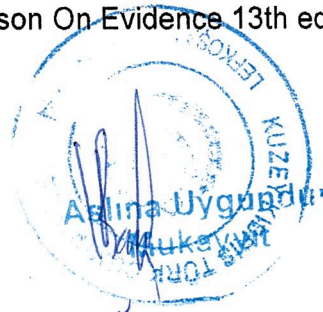
S. Ben size iddia eder ve derim ki o gün zaten tek bir olay yaşanmıştır bu da Yüksek Mahkemede tartışılmıştır dinlenmiştir ve o olayda sizin orda olduğunuz Kıbrıs Türk Hava Yolları önünde bahsettiğiniz eylemden neşet eden olaydır?

C. 2 ayrı zamanda 2 ayrı zaman diliminde 2 farklı olay yaşanmıştır. Birincisi bizim sıralı durduğumuz bir saldırı anıdır ikincisi bu saldırı anı sonrasında diğer tarafta polis bir takım kişileri tutuklamaya çalışırken aralarında yaşanan arbede ve yolun o sırada tıkanmasıdır.

Yukarıda iktibas etmiş olduğum şahadeti değerlendirmeye geçmeden önce, şunu belirtmek isterim ki; her iki tanığın da şahadetinde belirttiği Y/H 14/14 D. 38/20 sayılı kararda, Yüksek Mahkememiz, aynı gün ve aynı yerde olan olaylara ilişkin olarak, polisin Davacıya yaptığı muamelenin trafiği açma niyeti ve amacı ile yapıldığı bulgusuna varmış ve kişi özgürlüklerinin kamu düzenini sağlama amacı ile kısıtlanabileceğinden hareketle, Davacıya karşı yapılan fiziki müdahalenin meşru ve yasal olduğu yönünde bir karar üretmiştir. Bu bağlamda daha ileri bir incelemeye geçmeden önce, işbu Yüksek Mahkeme kararının huzurumdaki dava açısından adli ihbar olarak alınıp alınamayacağına değerlendirilmesi gerektiği kanaatindeyim.

Adli ihbar, Y/H 106/20 D.27/10 sayılı kararda, Phipson on Evidence 13. Baskıdan alıntı yapılarak, aşağıdaki şekilde tanımlanmıştır;

Adli ihbar olarak alınabilecek hususlar Phipson On Evidence 13th edition sayfa 5'de şu şekilde belirtilmektedir.

“Judicial notice is the cognizance taken by the court itself of certain matters which are so notorious, or clearly established, that evidence of their existence is deemed unnecessary, (Stephen, in the first two editions of the Digest, described these as “fact which need not be proved,” but in later editions calls them “facts proved otherwise than by evidence.”)

Apart from presumptions and matters of which the court can take Judicial notice, all questions of fact must be decided on evidence, and the evidence must be given in open court or in such a way that the parties can deal with it. Apart from those circumstances mentioned in 2-08 a tribunal is not entitled to act on its own particular knowledge or on information which is not available to the parties.”

Yukarıdaki alıntıdan görülebileceği gibi, Mahkeme mevcudiyetleri ile ilgili şahadete gerek kalmayacak kadar çok kesin bir şekilde meselelerde adli ihbar alabilir. Adli ihbar alınabilecek hususlar isbat edilmesi gerekmeyen olgular olarak izah edilmiş, daha sonra bu izahat şahadet dışı yöntemlerle isbat edilebilen olgular diye değiştirilmiştir.

Mahkemenin adli ihbar alabileceği konular ve karineler dışında, tüm gerçekler ile ilgili hususlara şahadet ışığında karar verilmelidir. Şahadet açık olarak Mahkemede verilmelidir. Mahkeme kendi şahsi bilgisi veya tarafların huzurunda olmayan bilgiler üzerine hareket etmemelidir.

Yine Y/H 119/16 D.15/20’de ise Cockle’s Cases and Statues on Evidence 8th ed. Sayfa 13’e atıfta bulunularak adli ihbar olarak alınabilecek hususlar aşağıdaki şekilde özetlenmiştir;

Adli ihbar Cockle’s Cases and Statues on Evidence, 8.ed. sayfa 13’de Matters of Which Proof is Not Required başlığı altında söyle tanımlanmıştır.

Judicial Notice

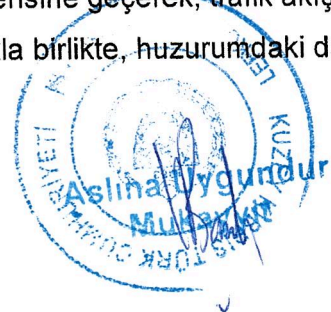
There are certain matters which are considered too notorious to require proof: such matters are therefore "Judicial Notice" that is to say, the Judge takes notice of their existence and nature without requiring any evidence there of.

Buna göre, gerçeklikleri kanıt gerektirmeyecek kadar kesin olan konular (şeyler) vardır: Varlıkları ve doğaları gereği herhangi bir şahadete ihtiyaç duyulmadan yargıç tarafından gerçek oldukları kabul edilebilen bu tür konular (şeyler) adli ihbar olarak dikkate alınabilir.

Eserin aynı sayfasında adli ihbar alınacak hususlar sınıflandırılırken ilk sıraya Yasalar (mevzuat) ve mahkeme uygulamaları konulmuştur. (The law and Practice of the Courts)

Bu tanımlamaya uygun olarak, yasalar ve içtihadi kararların mahkemeler tarafından ayrıca kanıtlanmaya ihtiyaç duyulmadan dikkate alınabileceği anlaşılmaktadır.

Yukarıda alıntısı yapılan kararlardan da anlaşılacağı üzere, Mahkeme, mevcudiyetleri ile ilgili şahadete gerek kalmayacak kadar çok kesin meseleleri adli ihbar olarak alabilir. Yine adli ihbar olarak alınabilecek hususlardan bir tanesi de yasalar ve içtihadi kararlardır. Y/H 14/14 D. 38/20, Yüksek Mahkememiz tarafından verilen içtihadi bir karar olmakla birlikte, işbu karar, başka bir şahsı ilgilendirmektedir. İşbu kararda trafik akışının bazı eylemciler tarafından engellendiği, işbu eylemcilerden bir tanesinin de ilgili davadaki Davacı olduğu ve bu bağlamda polis memurlarının ilgili eylemciye karşı yapmış olduğu müdahalenin meşru olduğu bulgusu bulunmaktadır. Ancak, 9/1976 sayılı Mahkemeler Yasası'nın 55. maddesinde, her mahkeme hükmü, hükümde aksine belirtilen direktiflere bağlı olmak koşuluyla, dava layihalarının teatisinde veya ispat-ı vücut etmede temerrüde düşülmüş veya istinaf yapılmış olmasına bakılmaksızın, verildiği andan başlayarak, davadaki tüm tarafları bağlar denmektedir. Bu bağlamda ilgili karar ışığında, dava konusu günde bazı eylemcilerin yol içerisine geçerek, trafik akışına engel olduğu adli ihbar olarak alınabilecek bir husus olmakla birlikte, huzurumdaki dava

açısından önemli olan, işbu Davadaki Davacının kendisine haksız fiil teşkil ettiği iddia edilen müdahalede bulunduğu sırada trafik akışını engelleyecek pozisyonda olup olmadığıdır. Yine şunu da belirtmek isterim ki; mahkemeler bir karar üretirken layihalarda ileri sürülen olgular ve duruşma aşamasında sunulan huzurundaki şahadetle bağlıdır. Bu bağlamda daha ileri bir incelemeye geçmeden önce, işbu davadaki talep ve müdafaa sebeplerini değerlendirirken, huzurumdaki şahadet ve ortaya konulan olgular ile bağlı olduğumu ve bu bağlamda Davacının şahadeti ve istintakı sırasında bahsi geçen görüntülerin huzurumda emare olmaması sebebi ile, bu yöndeki iddiaların tarafımdan değerlendirilmesinin mümkün olmadığını belirtmek isterim.

Yukarıda iktibas etmiş olduğum şahadetten de görülebileceği üzere, Davacı aynı gün, iki ayrı olay yaşandığını, ilkinin kendilerinin sıralı durduğu bir anda polis ekiplerinin üzerlerine doğru yürümesi ile başladığını, ikincisinin ise işbu arbede sonucu polis ekiplerinin bir takım kişileri tutuklamaya çalışırken trafiğin engellenmesi şeklinde olduğunu iddia etmektedir. Yine işbu iddianın reddedilmediğini ve bu cevabının ardından Davacıya farklı sorular yöneltildiğini gözlemlemekteyim. Ayrıca, işbu husus, Davalılar tanıkları tarafında da tekzip edilmiş değildir. Bu bağlamda, huzurumdaki şahadeti bir bütün olarak değerlendirdiğimde, Davalılar tanığı Ahmet Adalier'in yolun içerisinde eylemciler olup olmadığını hatırlamadığı yönünde şahadet vermiş olması, Davacı ve ilgili eylemde bulunan Hasan Güneşlier'in ise kendilerinden emin ve istintak aşamasında da sarsılmayacak şekilde yolun içerisinde bulunmadıklarına yönelik şahadet vermeleri sebebi ile, ihtimaller dengesi prensibi tahtında, Davacının trafik akışını engelleyecek şekilde yolun içerisinde olmadığı ve kaldırım hizasında durduğu bir esnada polis memurları tarafından kendisine darp eylemi olarak nitelendirilebilecek fiziksel müdahalenin başladığı hususunda bulguda bulunurum.

Yine Davacı almış olduğu darbeler ve yaşadığı arbede hakkında aşağıdaki şekilde şahadet vermiştir;

Hala idrak edemedim ta ki darbe alana kadar. Öleceyim zannettim. Hayatımın en korkunç anıydı diyebilirim. Her tarafıma acı hissetmedim. Fiziksel acı hissetmedim. Çünkü o kadar korkmuştum ki o fiziksel acıyı hissedecek şeyim yoktu. Her tarafıma vuruluyordu. En sonunda yere düştüm. Ayağımda terlikler vardı onlar çıktı. Yerde

sürüklendim bir ara bu kalabalığın ortasında kurtulmaya çalıştım. Sonra Sendika'dan bazı arkadaşlar beni kenara çektiler su falan verdiler kurtuldum bu kadar.

Hasan Güneşlier de Davacının durumuna yönelik aşağıdaki şekilde şahadet vermiştir;

S. Dayaktan sonra tanıdınız. Ne gördünüz o gün Aslı hanımla ilgili olarak?

C. Üstü başı yırtıktı yani benim hemen ilk kalkımında ve ağlayarak elimi tut abi diye ricada bulundu bana.

S. Evet.

C. Yani çaresizlik, üzüntü sonuçta Aslı da bir Öğretmen. Öyle elimden tutarak ambulansa bindik orda birlikte hiç elimi de bırakmadı o ta ki şeye girene kadar. Acil Servis'e gidene kadar o şekilde ciddi bir korku içindeydi ciddi bir endişe içindeydi. Üstü başı da yırtıktı yani.

Bu bağlamda yukarıda özetine yer vermiş olduğum şahadetlerden de anlaşılacağı üzere, Davacı uğramış olduğu saldırıyı "Her tarafıma vuruluyordu. En sonunda yere düştüm. Ayağımda terlikler vardı onlar çıktı. Yerde sürüklendim bir ara bu kalabalığın ortasında kurtulmaya çalıştım" şeklinde tanımlamış ve sıkı bir istintaka tabi tutulmasına rağmen, işbu şahadetinde sarsılmamıştır. Yine ilgili günde orada bulunan Hasan Güneşlier de, Davacının şahadetini teyit eder şekilde, Davacıyı gördüğünde üstünün başının yırtık olduğuna yönelik şahadet vermiş ve hastanede çalışan Gülsün Akansoy Üstünel ise Davacının ilgili günde darp şikayeti ile hastaneye geldiğini, yapılan muayyene sonucunda bacak ve ayak bileklerinde morarmalar tespit edildiğini belirtmiştir. Yukarıda özetine yer vermiş olduğum, birbirini teyit eden, işbu şahadetler ışığında, Davacının dava konusu günde vücudunun muhtelif yerlerine vurulmak sureti ile darp eylemine maruz kaldığı hususunda bulguda bulunurum. Yine kanaatimce, Davacının ilgili günde, ambulans içerisinde oturuyor olduğunu gösteren **Emare 1** fotoğraf da, yukarıda özetlemiş olduğum şahadeti destekler niteliktedir ve bu yönde bulguda bulunurum. Davacı işbu darp eyleminin kimin tarafından gerçekleştiğini görmediğini ancak kendisine vurup, kendisini yere düşürenlerin polis olduğunu belirtmiş ve istintak aşamasında da sarsılmamıştır. Bu bağlamda Davacının ilgili günde polis ekibinde bulunan polis mensupları tarafından darp edildiği hususunda bulguda bulunurum. Yine Davalı Tanığı Ahmet Adalier'in şahadetinden, ilgili polis memurlarının kalabalığın dikkatini dağıtarak, pankartın arkadan indirilmesini sağlamak olduğu sabittir. Bu bağlamda ilgili polis memurlarının kalabalığın dikkatini dağıtmak amacıyla, kalabalıkta

bulunan eylemcilere darp şeklinde vuku bulan ve **Haksız Fiiller Yasası md 26** tahtında eylemli saldırı olarak tanımlanan davranışları kasti bir şekilde gerçekleştirdikleri hususunda bulguda bulunurum. İşbu bulgularım ışığında, Polis Mensuplarının uygulamış olduğu işbu darp fiiline ilişkin **Haksız Fiiller Yasasının 27. maddesi** tahtında öngörülen özel müdafaa sebeplerinden herhangi birinin mevcut olup olmadığının incelenmesi gerekmektedir. **F.148 md. 27** aşağıdaki gibidir;

Herhangi bir eylemli saldırıya ilişkin açılan herhangi bir davada, aşağıdaki hususlar savunma teşkil eder :

- a) Davalının, söz konusu eylemli saldırıyı, davacının yasaya aykırı olarak zor kullanmasına karşı kendisini veya başka bir kişiyi korumak amacıyla işlemiş olması, ve bunu yaparken de o amacın gerçekleşmesi için makul surette gerekli olduğundan fazla bir şey yapmamış olması ve işlediği eylemli saldırı sonucu davacıya ika edilen zararlar önlenmesine çalışılan zarar arasında bir orantısızlığın bulunmaması;
- b) Davalının, herhangi bir taşınmaz malı zilyedinde bulunduran kişi olarak veya bu gibi bir zilyedin kendine verdiği yetkiyi kullanarak, davacının söz konusu taşınmaz mala yasal hakkı olmaksızın girmesini önlemek amacıyla, veya yasal hakkı olmaksızın girmiş veya kalmakta olduğu böyle bir taşınmaz maldan onu çıkarmak amacıyla, makul ölçüde zor kullanmış olması : Ancak
 - i)
 - ii)
- c) Davalının, taşınır bir malı tasarrufunda bulundurma hakkına sahip bir kişi olarak, bu hakkını korumak amacıyla, veya davacı söz konusu taşınır malı davalıdan haksız veya kanunsuz olarak almış veya alıkoymuşsa, bu gibi malın tasarrufunu geri almak amacıyla, makul ölçüde zor kullanmış olması: Ancak
 - i) ...
 - ii)
- d) Davalının, söz konusu eylemli saldırıyı, Mahkeme veya ilgili konuda yetki sahibi olan herhangi bir yasal makam tarafından ısdar edilen herhangi bir emri, müzekkereyi, tutuklama, hapse veya bir yerde gözetim altında bulundurma için gönderme veya teslim etme emri veya haciz müzekkeresini icra ederken veya icrasına yasal olarak yardımcı olmakta iken işlemiş olması gerekir. Ancak, şikayet konusu eylemin, ilgili emir, müzekkere, tutuklama veya hapse veya bir yerde gözetim altında bulundurma için gönderme veya teslim etme emri veya haciz müzekkeresinde veya bunların ısdarında mevcut herhangi bir eksikliğe bakılmaksızın, bu gibi emir, müzekkere, tutuklama, hapse veya bir yerde gözetim

- altında bulundurma için gönderme veya teslim etme emri veya haciz müzekkeresi uyarınca yetkili kılınmış olması gerekir;
- e) Davacının akli dengesi bozuk veya akli veya bedensel yetersizliği olan bir kişi olması ve kullanılan zorun, davacının kendisinin veya başkalarının korunması için makul ölçüde gerekli olması veya görünürde makul olarak gerekli olduğuna inanılması ve iyi niyetle tatbik edilmiş olması ve kasten kötü niyetle kullanılmamış olması
- f) Gerek davacının, gerekse davalının Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Güvenlik Kuvvetleri mensubu olması ve davalının söz konusu Güvenlik Kuvvetleriyle ilgili bir Yasa veya mevzuat uyarınca ve bunların verdiği yetkiye dayanarak icraatta bulunmuş olması
- g) Davalının, davacının ebeveyni, vasisi veya okuldaki öğretmeni veya davacı ile bu gibi ilişkiye benzer ilişkisi olan birisi olması ve davacıya ıslahı için sadece makul ölçüde gerekli olduğu kadar dayak cezası uygulamış olması
- h) Davalının, söz konusu eylemli saldırıyı, davacının yararına olduğuna inandığı için iyi niyetle icra etmiş olması; ve mevcut koşullar içinde davacının söz konusu fiil için muvafakat etmesinin veya davacıdan yasal olarak sorumlu olan başka bir kişiden davacı adına rızasının alınmasının olanak dışı olması nedeniyle davacının rızasının söz konusu fiilden önce alınmamış olması ve davalıya göre, söz konusu fiilin geciktirilmemesinin davacının yararına olacağına dair makul sebeplerin var olması

51/84 Sayılı Yasanın 3. maddesi uyarınca Polis Örgütü mensupları, Başbakanlığa bağlı ayrı bir tüzel kişilik olarak değerlendirilmekte olup, KKTC Güvenlik Kuvvetleri mensubu olarak kabul edilmemektedir. İlgili maddenin (f) bendindeki istisna Güvenlik Kuvvetleri mensuplarını ve Güvenlik Kuvvetleri ile ilgili bir Yasa veya mevzuat uyarınca ve bunların verdiği yetkiye dayanarak icraatta bulunan kişileri kapsamaması nedeni ile, polis memurlarını kapsamadığı hususunda bulguda bulunurum. Yine Davalıların Müdafaa Takririni değerlendirdiğimde, Davacının da içerisinde bulunduğu grubun yolun içerisinde bulunması ve trafiği engellemesi sebebi ile kamu düzenini sağlamak amacı ile Davacıya müdahalede bulunulduğu, pankartın indirilmesi amacı ile yine kamu düzeni gereği müdahalede bulunulduğu, polis memurlarına yetki ve görevleri dahilinde talimatlar verildiği, eylemcilere karşı saldırıda bulunmalarına yol açacak ve yetkilerini aşacak şekilde bir talimat vermedikleri yönünde müdafaa sebeplerinin bulunduğunu gözlemlemekteyim. Bu bağlamda, işbu müdafaa sebeplerinin **F. 148 md. 27'**de serdedilen istisnalardan herhangi birine girmediği hususunda bulguda bulunurum. İşbu

bulgum ve yukarıdaki bulgularım ışığında, Davacıya karşı yapılan darp eyleminin **F.148 md. 26** tahtında eylemli saldırı olarak tanımlanan haksız fiil kapsamında olduğu ve yine **md. 27** tahtında serdedilen istisnalara girmediği hususunda bulguda bulunurum.

Ancak ihtilafsız olduğu rahatlıkla istihraç edilen olgular neticesinde, kararımın başında yaptığım bulgulardan da anlaşılacağı gibi, **F.148 md. 26** tahtında eylemli saldırı olduğuna dair bulguda bulunduğum işbu fiil, polis memurları tarafından 19/7/2011 tarihinde, ilgili zamanda, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı olan Recep Tayyip Erdoğan'ın ülkemize resmi ziyarette bulunduğu bir sırada, eylemcilerin protesto amacı ile, KTHY önünde toplandığı esnada, eylemciler tarafından asılmış olan pankartı kaldırmak amacı ile, eylemcilerin Anayasal hakları olan Gösteri ve Toplantı Haklarını kullandıkları bir zamanda gerçekleştiği açıktır. Bu sebeple, kanaatimce, Davalıların işbu eylemli saldırı neticesinde herhangi bir hukuki sorumluluğunun doğup doğmadığına yönelik inceleme, **Anayasamızın 32. maddesi** altında düzenlenen Toplantı ve Gösteri Hakkı da dikkate alınarak yapılması elzemdir.

Bu bağlamda **Anayasamızın 32. maddesinde** yer alan ve temel hak ve özgürlükler arasında kabul edilen *Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü Hakkı'na* göre, Yurttaşlar önceden izin almaksızın, silahsız ve saldırısız toplanma ve gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptirler. Bu hak ancak, kamu düzenini korumak için yasa ile sınırlanabilir. Yine **Anayasamızın 11'inci maddesi** de benzer bir şekilde Temel Hak ve Özgürlüklerin, özüne dokunulmadan, kamu yararı, kamu düzeni genel ahlak, sosyal adalet, ulusal güvenlik, genel sağlık ve kişilerin can ve mal güvenliğini sağlamak gibi nedenlerle ancak yasalarla kısıtlanabileceğini öngörmüştür.

Polisin yetki ve görevlerini düzenleyen, **51/1984 sayılı Polis Örgütü (Kuruluş, Görev ve Yetkileri) Yasası'nın 8. Maddesi** ise, polis mensuplarına temel hak ve özgürlükleri kısıtlayıcı nitelikte yetkiler veren düzenlemeler içermektedir. Yasa'nın 8. maddesinin ilgili fıkraları şöyledir:

8. Polis Örgütünün yetki ve görevleri şunlardır:

(1)Devletin iç güvenliğini ve kamu düzenini ve sağlamak ve korumak;

.....

(6)Sulh ve sükunu, kamu huzurunu, nizam v asayışı sağlamak ve korumak

.....

(19)Kamu yollarında, sokak ve caddelerde geçitlerde, hava alanlarında ve limanlarda kamuya açık yerlerde ve eğlence yerlerinde düzeni, sulhu ve sükunu sağlamak ve korumak;

(20)Kamu yararının gerektirdiği özel durumlarda, resmi törenlerde ve anma günlerinde, toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde ve yasal her tür toplantıda nizam ve asayışı korumak; suçları önlemek ve ortaya çıkarmak amacıyla, belirli yol, cadde ve sokakları belirli süre veya sürelerle trafiğe kapatmak veya trafiğin yönünü değiştirmek;"

Maddenin içeriğinden çok açık bir şekilde anlaşılacağı gibi, Polisin kamu yollarında, sokak ve caddelerde kamu yararının gerektirdiği özel durumlarda, resmi törenlerde ve anma günlerinde toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde ve yasal her tür toplantıda nizam ve asayışı korumak, suçları önlemek ve ortaya çıkarmak amacıyla, belirli yol cadde ve sokaklarda tedbir alma hakkı ve ödevi vardır.

Y/H 14/14 D.38/20 sayılı kararda da belirtildiği gibi, "Öngörülen kısıtlamalar ve düzen sağlama yükümlülüğü, kamu düzeni ile Anayasal hakların kullanılması arasındaki denge gözetilerek kullanılmalıdır. Bir tarafta hakkı kullananların haklarını kullanması için uygun tedbirler alınması gerekirken diğer tarafta kamu düzenini bozucu hareketlerin önlenmesi ve herkesin güvenliğinin sağlanması gerekir. Tedbirler ve müdahaleler hakkın özünü ortadan kaldıracak şekilde gerçekleştirilemez."

Yine aynı kararda, bir hukuk davasında, Anayasal bir hakkın ihlal edildiği iddiası ile karşılaşıldığında, işbu ihlalin, Anayasanın kısıtlama için öngördüğü ölçütler ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin, "meşru amaç" ve "demokratik toplumda gereklilik" ilkeleri ile birlikte değerlendirilmesi gerektiği açıkça ifade edilmiştir. Bu nedenle, müdahalenin izlenen meşru amaçla orantılı ve müdahale için ortaya konan gerekçenin uygun ve yeterli

olup olmadığı davanın bütünü içerisinde belirlenmesi gerekmektedir. (Bkz. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Gün ve Others Appl.No.8029/2007, 18.6.2013 para 75). Bu kapsamda müdahalenin meşruluğu ve müdahale teşkil eden tedbirin oluşumu somut olaya göre değişiklik arz edebilmektedir.

Bu bağlamda kararına özetini aktarmış olduğum şahadetlerden de anlaşılacağı gibi, Davalı tanığı Ahmet Adalier, yolun karşısından yürümeye başlayan polis ekiplerine, yalnızca, kalabalığın dikkatini kendilerine çekmesi yönünde direktif vermiş ve kendisinin bir başka ekip ile arkadan pankartı indereceğini bildirmiştir. Yine polis ekiplerinin yolun karşısında toplandığını gören kadın eylemciler ise, kaldırım hizasında, trafik akışını engellemeyecek şekilde kol kola dizilmişler ve polis ekipleri yolun karşısından işbu eylemcilere doğru yürümeye başlamışlardır. Daha sonra ise, polis ekipleri işbu eylemcilere **F. 148 md 26** tahtında "eylemli saldırı" olarak nitelendirilen fiziksel güç uygulamaya başlamıştır. Bu bağlamda huzurumdaki şahadeti değerlendirdiğimde, eylemcilerin ilgili günde **Anayasanın 32. Maddesi** gereği anayasal hakları olan Toplantı ve Gösteri Haklarını kullandıkları sabittir. Yine huzurumdaki şahadetten de anlaşılacağı üzere, özellikle huzurumdaki Davacı, işbu anayasal hakkını kullanırken, nizam ve asayiş bozmamış ve herhangi bir suç da işlememiştir. Bir başka ifade ile, işbu hakkını kullanırken, Davalıların Müdafaa Takrirlerinde iddia ettikleri gibi, yolun ortasına geçerek, trafik akışını engellememiştir. Bu bağlamda, herhangi nizam ve asayiş bozmayan ve yine anayasal hakkı olan Toplantı ve Gösteri Hakkını kullanırken herhangi bir suç işlemeyen huzurumdaki Davacıya vücudunun muhtelif yerlerine vurulması şeklinde vuku bulan güç kullanılmasının demokratik bir toplumda herhangi bir gereklilik arz etmediği hususunda bulguda bulunurum. Yine esas görevleri pankartı indirmek değil, kalabalığın dikkatini kendi üzerlerine çekmek olan ilgili polis memurlarının, eylemcilere karşı fiziksel güç kullanmak sureti ile eylemcilerin dikkatlerini dağıtmalarının da meşru amaçla orantılı olmadığı hususunda bulguda bulunurum. Yukarıdaki bulgularım ışığında, polis memurları tarafından yapılan işbu müdahalenin Davacının anayasal hakkı olan Toplantı ve Gösteri Hakkını ihlal ettiği hususunda bulguda bulunurum.

